

Comunitățile de energie la start

Schimbări necesare în cadrul legislativ și de reglementare pentru comunități de energie

Mai 2026

Dreptul de proprietate intelectuală și finanțare

Această analiză a fost redactată la solicitarea Greenpeace România, organizația care a comandat analiza, a monitorizat-o și finanțat-o și care deține drepturile de proprietate intelectuală asupra ei. Contribuția financiară a Fundației Greenpeace România pentru realizarea acestei analize se bazează pe politica de strângere de fonduri care este axată pe donațiile individuale ale cetățenilor și pe acordarea de sprijin financiar din partea fundațiilor private care împărtășesc valorile Greenpeace. Greenpeace nu solicită și nu acceptă finanțări de la guverne, corporații, partide politice sau organizații interguvernamentale.

Despre autor

Josh Roberts lucrează pe tema comunităților de energie din Europa din anul 2012. Membru al Baroului din California din 2010, și-a început activitatea ca avocat specializat în climă și energie în cadrul ClientEarth, organizație neguvernamentală de drept al mediului, unde a activat până în 2016, când s-a alăturat REScoop.eu, Federația Europeană a Comunităților de Energie. În cadrul acestei organizații, a contribuit la redactarea de propuneri legislative și a susținut includerea comunităților de energie în pachetul legislativ al UE „Clean Energy for All Europeans”. A coordonat echipa de politici publice a REScoop.eu până în 2026, oferind expertiză strategică, susținând activități de advocacy și acordând sprijin pentru consolidarea capacității cooperativelor, ONG-urilor și factorilor de decizie de la nivel național și european. În prezent, Josh activează ca expert juridic independent în domeniul comunităților de energie, al tehnologiilor regenerabile distribuite și al pieței interne a energiei.

Cuprins

4	Introducere
6	Sinteza recomandărilor
6	1. Clarificarea conceptelor și definițiilor privind CER, CEC și partajarea energiei
7	2. Elaborarea unui cadru legislativ și de reglementare aplicabil pentru partajarea energiei
9	3. Asigurarea unui cadru favorabil pentru comunitățile de energie
10	4. Asigurarea unei reglementări echitabile și proporționale
11	Secțiunea 1: Repoziționarea comunităților de energie din surse regenerabile în jurul mobilizării cetățenilor și evitarea confundării lor cu partajarea energiei
13	1.1 Clarificarea principiilor organizatorice ale comunităților de energie
18	1.2 Separarea comunităților de energie de partajarea energiei
24	1.3 Clarificări privind Registrul Comunităților de Energie
28	Secțiunea 2: Facilitarea partajării energiei în România
28	2.1 Obligațiile operatorilor de distribuție privind facilitarea și implementarea partajării energiei necesită clarificări suplimentare
31	2.2 Comunitățile de energie ar trebui să aibă libertatea de a optimiza aranjamentele de partajare în beneficiul membrilor și al sistemului energetic
33	2.3 Stimulente pentru partajarea energiei: evaluarea costurilor și beneficiilor
35	2.4 Încurajarea utilizării capacităților de stocare de către operatorii de distribuție
38	Secțiunea 3: Crearea unui cadru favorabil pentru comunitățile de energie în România
38	3.1 Asigurarea accesului CER la schemele de sprijin pentru energia regenerabilă
40	3.2 Evaluarea barierelor și a potențialului pentru dezvoltarea CER în România
41	3.3 Asigurarea accesului CER la informații și furnizarea de sprijin tehnic
44	Secțiunea 4: Reglementarea activităților comunităților de energie

Introducere

Comunitățile de energie au potențialul de a aduce beneficii semnificative cetățenilor și Uniunii Europene în ansamblu. Acestea oferă cetățenilor o alternativă la sistemul energetic axat pe profit, permițându-le să se organizeze democratic pentru a prelua controlul asupra producției locale de energie regenerabilă și a altor servicii conexe, precum măsurile de economisire a energiei, renovarea energetică a clădirilor rezidențiale, educația, formarea și activitățile de informare. Studiile realizate în Franța și Germania demonstrează că, atunci când comunitățile locale dețin controlul asupra producției de energie regenerabilă, valoarea returnată economiei locale este de două până la opt ori mai mare comparativ cu proiectele dezvoltate de investitori externi.¹

Într-o perioadă de incertitudine economică accentuată, comunitățile de energie își dovedesc tot mai mult capacitatea de a sprijini reziliența economică locală, de a asigura accesul la energie electrică și termică la prețuri accesibile și de a contribui la atenuarea sărăciei energetice. În timpul crizei energetice care a urmat pandemiei de COVID-19 și războiului din Ucraina, aceste comunități au protejat membrii de volatilitatea prețurilor de pe piața de energie angro.² Mai mult, Comisia Europeană estimează că gospodăriile care își produc și consumă propria energie eoliană și solară pot economisi între 440 și 930 de euro pe an.³

Deși potențialul rămâne unul semnificativ, comunitățile de energie sunt încă într-un stadiu incipient de dezvoltare în România. Conform datelor Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE), în decembrie 2025 existau 297.000 de prosumatori în întreaga țară, dintre care 66.000 aveau capacități de stocare instalate.⁴ Mulți dintre acești prosumatori s-ar putea asocia sub forma unei comunități de energie. De altfel, prin intermediul pachetului de

1. Energie Partagée (2019). [Les retombées économiques locales des projets citoyens d'énergie renouvelable](#); Universität Kassel (2023). [Regionale Wertschöpfung in der Windindustrie am Beispiel Nordhessen II – Kurzstudie zur Aktualisierung der Daten](#).

2. REScoop.eu (2025). [Ensuring Access to Affordable, Secure Renewable Energy – Local Ownership through Energy Communities](#).

3. Comisia Europeană (2026). [Comunicarea despre Pachetul de măsuri privind energia pentru cetățeni](#). COM(2026) 115 final.

4. Roibu, M (2026). [„Numărul prosumatorilor a ajuns la 297.000 în România”](#). *Energymagazine.ro*.

măsuri privind „Energia pentru cetățeni”, Comisia Europeană estimează că până în 2030, peste 16 milioane de gospodării și 630.000 de IMM-uri ar putea să-și producă propria energie regenerabilă, existând potențialul ca puterea instalată a comunităților de energie regenerabilă formate din gospodării să crească de până la zece ori.⁵

În acest moment, ritmul lent de dezvoltare al comunităților de energie este cauzat în principal de lipsa de informare a populației, precum și de absența unui cadru legislativ, de reglementare și de sprijin clar. Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59 din noiembrie 2025 (OUG 59/2025) pentru modificarea Ordonanței de Urgență nr. 163/2022 reprezintă un pas important spre clarificarea acestui cadru, în conformitate cu legislația UE privind Comunitățile de Energie din Surse Regenerabile (CER) și Comunitățile de Energie ale Cetățenilor (CEC).⁶ Deși aceste revizuri legislative aduc elemente pozitive, sunt încă necesare o serie de modificări sau amendamente pentru a permite dezvoltarea comunităților de energie în România.⁷

Prin acest raport și recomandările incluse, ne propunem să sprijinim factorii de decizie naționali în clarificarea și optimizarea cadrului legislativ primar, dar și a legislației secundare - reglementările ANRE în curs de elaborare.

5. Comisia Europeană (2026), vezi nota 3.

6. Mai precis, Directiva (UE) 2018/2001 ([Directiva privind energia din surse regenerabile — revizuită](#), sau RED II) și Directiva (UE) 2019/944 ([Directiva privind normele comune pentru piața internă de energie electrică — reformată](#), sau IEMD).

7. România are, de asemenea, obligația de a transpune dispoziții legislative suplimentare privind CER și CEC prevăzute în RED II, în Directiva revizuită privind eficiența energetică (EED), în Directiva privind performanța energetică a clădirilor (EPBD), precum și în Directiva modificată privind piața internă a energiei electrice (IEMD), care include dispoziții referitoare la partajarea energiei.

Sinteza recomandărilor

1. Clarificarea conceptelor și definițiilor privind CER, CEC și partajarea energiei

1.1 Clarificarea principiilor organizatorice ale comunităților de energie:

- Legislația primară, reglementările secundare și ghidurile metodologice ar trebui să clarifice faptul că principiile formelor juridice „fără scop patrimonial” sau de tip „întreprindere socială” trebuie să se aplice indiferent de forma juridică aleasă pentru organizarea unei comunități de energie;
- Legislația primară ar trebui amendată pentru a include un standard explicit de autonomie, cum ar fi luarea deciziilor pe baza principiului „un membru, un vot”, indiferent de nivelul investiției fiecărui membru. Alternativ, standardele de autonomie deja existente în legislația românească ar trebui identificate și aplicate ca norme obligatorii pentru comunitățile de energie, prin procesul de înregistrare și monitorizare gestionat de ANRE;
- Criteriul proximității geografice care se aplică în prezent comunităților de energie ale cetățenilor (CEC) ar trebui eliminat din definiția acestora, astfel încât ele să aibă dreptul de a activa pe întreg teritoriul României.

1.2 Delimitarea comunităților de energie de activitatea de partajare a energiei:

- O definiție distinctă a partajării energiei („energy sharing”) ar trebui inclusă în legislația națională pentru a permite identificarea clară a activității. Mai mult, legislația trebuie să clarifice faptul că dreptul de a partaja energie este deschis tuturor prosumatorilor, prosumatorilor care acționează colectiv, precum și comunităților de energie din surse regenerabile (CER) și comunităților de energie ale cetățenilor (CEC);
- Definiția CER ar trebui revizuită pentru a include partajarea energiei alături de alte activități precum, printre altele, informare și conștientizare în rândul publicului, măsuri de economisire a energiei, activități în sectorul de încălzire și răcire și alte servicii furnizate la nivel local;
- Cerința ca toate punctele de consum și unitățile de producere a energiei electrice ale participanților la o comunitate de energie (CER

și CEC) să fie conectate la rețeaua aceluiași operator de distribuție ar trebui eliminată din prevederile actuale și inserată într-un articol nou, dedicat exclusiv partajării energiei;

- Definiția CER ar trebui amendată pentru a încorpora o cerință mai concretă privind controlul efectiv local, permițând participarea (pentru activități care nu implică partajarea energiei) dincolo de zona aceluiași operator de distribuție.

1.3 Clarificări privind Registrul Comunităților de Energie:

- Legislația primară ar trebui clarificată astfel încât procesul de înregistrare a comunităților de energie să se concentreze exclusiv pe îndeplinirea cerințelor de participare și guvernanță, a căror validare este necesară pentru acordarea de stimulente (ex: sprijin pentru investiții) sau pentru acordarea de exceptări administrative ori de reglementare;
- Cerința de a prezenta dovada deținerii unui contor inteligent sau a unei instalații de producție/stocare ar trebui amendată, astfel încât dovada să fie necesară doar după ce contoarele au fost montate, respectiv după ce instalațiile au fost achiziționate sau obținute;
- Durata procesului de înregistrare a unei comunități de energie (CER și CEC) ar trebui redusă, astfel încât finalizarea acestuia să nu depășească 40-50 de zile lucrătoare.

2. Elaborarea unui cadru legislativ și de reglementare aplicabil pentru partajarea energiei

2.1 Amendarea legislației primare pentru clarificarea obligațiilor operatorilor de distribuție (OD) în facilitarea partajării energiei, inclusiv:

- Adoptarea unei infrastructuri IT și stabilirea unor termene limită pentru instalarea contoarelor inteligente într-un interval de timp definit;
- Obligația ANRE de a elabora reglementări secundare privind: procedura de înregistrare a acordurilor de partajare a energiei la OD, comunicarea datelor între OD și părțile relevante, precum și furnizarea de informații practice publicului de către OD cu privire la accesarea partajării energiei;
- Obligația de a aloca energia partajată direct în factura finală de energie.

2.2 Amendarea regulilor de prioritizare din Articolul 22⁵, introdus prin OUG 59/2025, pentru a asigura flexibilitatea inițiativelor de partajare a energiei:

- Clarificarea libertății inițiativelor de a-și adapta acordurile interne de partajare în funcție de nevoile grupului;
- Articolul 22⁵, alineatul (1), ar trebui să garanteze că regulile de „prioritizare” nu prejudiciază dreptul comunităților de energie (CER și CEC) de a nu fi supuse unor condiții nejustificate sau discriminatorii și nici dreptul acestora de a distribui beneficiile conform acordurilor interne;
- Prioritizarea ar trebui să fundamenteze proiectarea potențialelor stimulente, cum ar fi tarifele de rețea specifice pentru partajarea energiei dezvoltate de ANRE.

2.3 Amendarea regulilor privind Analiza Cost-Beneficiu (ACB) realizată de ANRE:

- Obligația ANRE de a efectua o analiză cost-beneficiu la fiecare cinci ani, pe baza metodologiei prevăzute la articolul 22⁶, alineatul (2) din OUG 59/2025;
- Metodologia și analiza cost-beneficiu ar trebui să determine costurile totale ale sistemului de distribuție aplicabile tuturor clienților finali care partajează energie – nu doar comunităților de energie (CER și CEC);
- Inserarea unei prevederi noi pentru scutirea energiei partajate de taxele relevante care s-ar aplica în mod normal achiziției de energie electrică din rețea.

2.4 Consolidarea cadrului pentru stimularea instalării și utilizării stocării:

- Este necesară clarificarea cadrului privind serviciile de stocare, astfel încât acestea să fie dezvoltate pentru toți actorii potențiali, asigurând totodată că specificul comunităților de energie din surse regenerabile (REC) și al comunităților de energie ale cetățenilor (CEC) este luat în considerare, astfel încât acestea să poată participa în condiții de egalitate cu ceilalți participanți la piață;
- Mandatarea ANRE pentru dezvoltarea unui „sandbox” de reglementare și a unui cadru pentru produse de tip „peak shaving” (reducerea

vârfurilor de sarcină), pe care OD să le poată utiliza prin stocarea locală în schimbul unor beneficii economice clare pentru prestatorii acestor servicii;

- Mandatarea ANRE pentru integrarea acordurilor de racordare flexibilă, inclusiv stimulente, pentru proiectele de energie regenerabilă (în special CER și CEC) care includ stocarea ca element component.

3. Asigurarea unui cadru favorabil pentru comunitățile de energie

3.1 Accesul CER la schemele de sprijin operațional și pentru investiții:

- Menționarea explicită a CER printr-un amendament suplimentar la articolul 4, alineatul (12) — alineat nou introdus prin OUG nr. 59/2025 — sau prin detalierea articolului 22⁵ (articol nou introdus), alineatul (7), pentru a garanta accesul comunităților de energie regenerabilă la scheme de sprijin care facilitează contractele de tip PPA („Power Purchase Agreement” — acorduri de achiziție pe termen lung a energiei electrice);
- Introducerea unui alineat nou după alineatul (11) al articolului 4, prin care Ministerul de resort să fie mandatat să dezvolte o schemă de sprijin operațional (ex: „feed-in premium”) pentru surplusul producție nepartajat, cu respectarea principiilor de prioritizare din articolul 22⁵.

3.2 Evaluarea barierelor și a potențialului de dezvoltare a CER în România:

- Amendarea articolului 22, alineatul (3) din OUG 163/2022 pentru a clarifica obligația ANRE de a evalua obstacolele existente și potențialul de dezvoltare la nivel național a CER;
- Utilizarea rezultatelor acestei evaluări ca bază pentru reglementările ANRE privind Registrul Comunităților, condițiile de utilizare a stocării pentru serviciile de sistem, metodologia analizei cost-beneficiu pentru costurile de distribuție și reglementările privind furnizarea și tranzacționarea pe piețele angro și cu amănuntul.

3.3 Informare și conștientizare a cetățenilor cu privire la CER și CEC:

- Mandatarea ANRE pentru înființarea unui Ghișeu Unic („One Stop Shop”) pentru prosumatori și comunități de energie, în temeiul atribuțiilor deja prevăzute la articolul 18, alineatul (5) din OUG 163/2022.

- Alternativ, amendarea articolului 22, alineatul (5), litera g) în vederea înființării unui birou național de coordonare (care să acționeze sub autoritatea ANRE), cu scopul de a informa cetățenii cu privire la aspectele practice, cadrul legal și stimulentele disponibile.

4. Asigurarea unei reglementări echitabile și proporționale

- Amendarea articolului 22, alineatul (5), litera b) din OUG 59/2025 pentru a oferi ANRE discreția de a acorda tratament preferențial în aplicarea reglementărilor pentru activități licențiate acelor CER și CEC care demonstrează un scop non-comercial prin statutele lor;
- Clarificarea faptului că CER, CEC și alte inițiative de partajare sunt scutite de responsabilitatea echilibrării pentru energia regenerabilă partajată intern, cel puțin până la o capacitate instalată de 200 kW;
- Revizuirea de către ANRE a actualului Proiect de Ordin și a Ordinilor existente privind licențierea, în vederea simplificării accesului pe piață al comunităților de energie;
- Mandatarea Ministerului Energiei pentru proiectarea unei scheme de sprijin simplificate pentru compensarea directă a excedentului de producție, permițând CER și CEC să vândă surplusul fără a fi nevoite să își asume responsabilitățile formale ale unui furnizor.

Secțiunea 1:

Repoziționarea comunităților de energie din surse regenerabile în jurul mobilizării cetățenilor și evitarea confundării lor cu partajarea energiei

Comunitățile de energie, atât Comunitățile de Energie din Surse Regenerabile (CER), cât și Comunitățile de Energie ale Cetățenilor (CEC), au primit un set larg de drepturi în temeiul legislației UE pentru a participa în sectoarele energiei regenerabile și energiei electrice. Deși comunitățile de energie se pot concentra pe autoconsumul colectiv, cunoscut și sub denumirea de „partajare a energiei” („energy sharing”), activitățile lor cuprind, de asemenea, producția de energie regenerabilă pentru vânzarea pe piață, furnizarea la nivel local sau regional, exploatarea rețelelor de încălzire și răcire centralizată, corelarea producției din surse regenerabile cu renovarea locuințelor și măsurile de eficiență energetică, precum și dezvoltarea de servicii educaționale și de informare pentru comunitatea locală.⁸

Comunitatea de energie stabilește, prin decizie colectivă, ce activități va desfășura, iar existența sa nu este definită de un anumit tip de activitate. În esență, o comunitate de energie este un concept organizațional, nu o activitate specifică.⁹ Cu alte cuvinte, comunitățile de energie reprezintă cadrul juridic prin care persoane fizice, IMM-uri și autorități locale se pot reuni pentru a colabora într-o varietate de activități – producție pentru vânzare, autoconsum și partajare, furnizare licențiată sau chiar încălzire și răcire. Ceea ce definește o comunitate de energie are mai puțin legătură cu o activitate anume și mai mult cu modul în care o anumită entitate juridică este organizată pentru a asigura

8. În Pachetul de măsuri privind energia pentru cetățeni, Comisia Europeană clarifică faptul că „cetățenii pot decide să își unească forțele și să înființeze o comunitate de energie pentru a gestiona investiții comune și pentru a produce și consuma energie regenerabilă, de exemplu prin panouri solare, turbine eoliene și sisteme de termoficare. Acesta este un drept garantat prin lege.”

9. REScoop.eu și ClientEarth (2020). [Energy Communities under the clean Energy Package: Transposition Guidance](#).

participarea democratică și obiective orientate mai degrabă spre generarea de beneficii pentru comunitate, decât spre obținerea profitului.

Unul dintre elementele de bază ale cadrului național de facilitare a comunităților de energie, prevăzut de legislația UE, este o definiție suficient de clară a ceea ce constituie o comunitate de energie.¹⁰ Pentru a putea înființa o comunitate de energie, actorii interesați trebuie să înțeleagă mai multe aspecte, inclusiv ce forme juridice adecvate pot utiliza și cum pot respecta fiecare dintre principiile de participare și guvernare stabilite la nivelul UE (respectiv control efectiv, participare deschisă și voluntară; iar pentru CER, autonomie și eventualele cerințe privind proximitatea locală).

Un obstacol semnificativ care împiedică dezvoltarea comunităților de energie la nivelul UE este lipsa clarificărilor juridice privind acest concept.¹¹ Această lipsă de claritate se manifestă în diferite state membre în două moduri:

1. De multe ori, principiile de participare și guvernare stabilite la nivelul UE, precum și formele juridice adecvate, nu sunt clarificate la nivel național;
2. Comunitățile de energie sunt confundate cu activități specifice, în majoritatea cazurilor cu autoconsumul colectiv sau ceea ce este mai frecvent cunoscut drept „partajarea energiei”.

Ordonanța de urgență 163/2022 a fost afectată de aceste deficiențe, iar modificările aduse prin OUG 59/2025, deși introduc unele schimbări minore, în continuare nu clarifică modul în care ar trebui organizată o CER sau o CEC. Mai mult, modificările aduse definițiilor CER și CEC din OUG 163/2022 contribuie la o și mai mare confuzie între conceptele de „comunitate de energie” și „partajare a energiei”. Cele două subsecțiuni de mai jos abordează fiecare dintre aceste probleme și propun recomandări pentru modificări legislative suplimentare menite să le corecteze.

10. Energy Communities Repository (2024). [A Roadmap to Developing a Policy and Legal Framework that Enables the Development of Energy Communities](#), p 15.

11. Energy Communities Repository (2024). [Barriers and Action Drives for the Development of Different Activities by Renewable and Citizen Energy Communities](#), p 62.

1.1 Clarificarea aspectelor organizaționale ale comunităților de energie

Deși modificările legislative introduse prin OUG 59/2025 reprezintă un prim pas în clarificarea atât a CER, cât și a CEC, există în continuare o serie de completări necesare pentru ca aceste definiții să fie utile actorilor interesați.

Este necesară clarificarea formelor juridice adecvate pentru înființarea comunităților de energie

Există două abordări generale adoptate de statele membre ale UE în ceea ce privește stabilirea formelor juridice care pot fi utilizate pentru înființarea unei comunități de energie. Prima abordare constă în identificarea explicită a unui număr de forme juridice. A doua abordare lasă această alegere deschisă oricărei forme juridice. Fiecare dintre aceste abordări are avantaje și dezavantaje. **Prima abordare**, deși într-o anumită măsură mai restrictivă, poate avea avantajul de a preidentifica forme juridice (de exemplu, cooperativele și anumite tipuri de asociații) care includ deja principii privind participarea deschisă și voluntară, precum și luarea deciziilor în mod democratic (adică reguli privind autonomia și controlul efectiv). **A doua abordare** oferă mai multă flexibilitate, ceea ce în etapele incipiente ale stabilirii unui cadru poate fi de dorit, cel puțin până când se dezvoltă o anumită practică. Totuși, această a doua abordare necesită detalii suplimentare privind fiecare dintre principiile de guvernare și semnificația lor în dreptul național, precum și o supraveghere mai puternică din partea autorității de reglementare. În caz contrar, pot ajunge să domine acest domeniu formele juridice mai puțin potrivite pentru a asigura beneficiul comunitar în detrimentul profitului sau pentru a susține procese decizionale deschise și democratice. Un astfel de risc a fost identificat ca o posibilă problemă de către ANRE.¹² Dacă este aplicată fără a ține cont de contextul specific al comunităților de energie, legislația existentă privind anumite forme juridice poate face mai dificilă integrarea principiilor UE, precum controlul efectiv și autonomia.

12. Curtea Europeană de Conturi (2026). [Comunitățile de energie – Un potențial nevalorificat încă](#) – Raportul special 10/2026, paragraful 65; ANRE (2023). [Raport final ANRE privind barierele legislative în conectarea noilor capacități de energie electrică din surse regenerabile la Sistemul Electroenergetic Național](#), p 75.

Indiferent de abordarea aleasă, este important ca legislația națională să asigure aplicarea egală a principiilor juridice ale UE, indiferent de forma juridică a unei comunități de energie. În Republica Cehă, legislația națională precizează că o comunitate de energie poate lua forma unei asociații, a unei cooperative sau a unei alte forme corporative. Totuși, în cazul utilizării unei alte forme corporative, actele sale constitutive trebuie să integreze conținuturi și scopuri similare celor definite de legislația națională pentru asociații sau cooperative. Această abordare permite flexibilitate în utilizarea formei juridice, dar asigură în același timp că formele juridice tradiționale utilizate pentru activități economice nu încalcă principiile legislative ale UE privind comunitățile de energie.

De asemenea, este necesar să se asigure că formele juridice identificate sunt într-adevăr adecvate pentru participarea diferiților actori, inclusiv persoane fizice, autorități locale și IMM-uri, și că pot integra fără dificultăți acești actori diverși. Aceasta presupune că, ulterior, Ministerul Energiei sau ANRE va trebui să evalueze potențialele provocări legate de utilizarea anumitor forme juridice, precum cooperativele, asociațiile non-profit sau asociațiile de proprietari.

Recomandare

Legislația primară ar trebui să clarifice faptul că principiile specifice formelor juridice „fără scop patrimonial” (non-profit) sau de „tip întreprindere socială” trebuie să se aplice în toate cazurile, indiferent de forma juridică aleasă pentru organizarea unei comunități de energie. Alternativ, acest aspect ar trebui clarificat printr-o reglementare secundară și/sau prin ghiduri emise de ANRE.

Autonomia și controlul efectiv ar trebui clarificate

După cum s-a menționat mai sus, în cazul în care legislația primară nu identifică forme juridice specifice pentru înființarea comunităților de energie, este necesar cel puțin să se clarifice principiile de participare și guvernare care trebuie integrate într-o anumită entitate juridică pentru ca aceasta să fie considerată o comunitate de energie.

Autonomia este esențială pentru menținerea procesului decizional democratic în cadrul comunităților de energie. Aceasta asigură că astfel de structuri nu sunt utilizate pur și simplu ca instrumente prin care companii energetice mai mari pot controla comunitatea, chiar dacă nu sunt membre. Autonomia poate avea semnificații diferite în funcție de context și, prin urmare, trebuie clarificată suplimentar în legislația națională. În contextul comunităților de energie din surse regenerabile (CER),¹³ autonomia este definită în mod specific în considerentul 77 al Directivei RED II:

„pentru a evita abuzurile și pentru a asigura o participare largă, comunitățile de energie din surse regenerabile ar trebui să fie capabile să rămână autonome față de membrii individuali și față de alți actori tradiționali de pe piață care participă în comunitate ca membri sau acționari ori care cooperează prin alte mijloace, cum ar fi investițiile.”

În mod specific, autonomia susține guvernarea internă democratică și procesul decizional, astfel încât membrii, ca ansamblu, să fie reprezentați. De asemenea, autonomia garantează că o comunitate trebuie să fie independentă de non-membri (adică actori comerciali) care colaborează cu aceasta prin oferirea de sprijin financiar sau alte servicii.¹⁴ Acest lucru contribuie la consolidarea încrederii în cadrul comunității și la evitarea preluării controlului asupra comunităților de energie de către un singur membru și/sau de către membri ori parteneri care sunt companii comerciale sau furnizori de servicii.

13. Principiul autonomiei se referă în principal la CER, deoarece nu este menționat în IEMD. Unele state membre aplică acest principiu atât CER, cât și CEC (de exemplu, Belgia – regiunile Flandra și Regiunea Capitalei Bruxelles, Croația, Grecia, Franța). Acest lucru este considerat o bună practică.

14. Energy Communities Repository (2024). [A Roadmap to Developing a Policy and Legal Framework that Enables the Development of Energy Communities](#), p 22.

ANRE trebuie să supravegheze în mod eficient respectarea acestei cerințe. În prima versiune a proiectului de ordin privind înființarea unui registru al comunităților de energie nu a fost inclusă autonomia ca cerință. Acest lucru este inconsistent cu OUG 59/2025, care face referire în mod explicit la autonomie. În plus, acesta încalcă articolul 2(16) din RED II.

Totuși, pentru a sprijini ANRE în stabilirea unui standard rezonabil pentru determinarea autonomiei, în legislația națională ar trebui incluse prevederi care să clarifice modul în care cerința privind autonomia trebuie îndeplinită de comunitățile de energie. Mai multe state membre ale UE, precum Belgia (regiunea Flandra și Regiunea Capitalei Bruxelles), Croația, Republica Cehă, Grecia, Germania, Lituania și Suedia, integrează deja autonomia prin limitarea numărului de acțiuni per membru. Altele, precum Irlanda și Republica Cehă, impun respectarea principiului „o persoană – un vot”. De asemenea, un număr de state membre aliniază în acest sens CER și CEC, aplicând cerința autonomiei ambelor concepte. Acest lucru poate contribui la o mai bună aliniere, coerență și claritate între cele două noțiuni juridice. În legislația națională, regulile privind asociațiile, cooperativele sau fundațiile pot include deja standarde care asigură autonomia.

Recomandare

Legislația primară ar trebui modificată pentru a include un standard explicit privind autonomia, cum ar fi luarea deciziilor pe baza principiului „un membru – un vot”, indiferent de valoarea investiției realizate de fiecare membru. De asemenea, ar trebui realizată o evaluare a formelor juridice potențial adecvate pentru comunitățile de energie, pentru a identifica standardele de autonomie deja existente, care ar putea fi utilizate ca bază pentru aplicarea generală în cazul comunităților de energie, prin înregistrare și monitorizare de către ANRE.

Alinierea proximității geografice pentru comunitățile de energie ale cetățenilor (CEC) cu dreptul UE

În cadrul Directivei (UE) 2019/944 (Directiva privind piața internă de energie electrică revizuită), comunităților de energie a cetățenilor (CEC) le este acordat un set amplu de drepturi de participare în întregul sistem energetic. În acest sens, CEC sunt menite să fie distincte de comunitățile de energie din surse regenerabile (CER), care sunt asociate în mod direct cu proprietatea locală asupra producției de energie din surse regenerabile și a serviciilor conexe. CEC nu sunt concepute să fie limitate din punct de vedere geografic de legislația UE. Ele au dreptul nu doar să desfășoare activități de partajare a energiei la nivel local, ci și să realizeze activități mai profesionalizate, precum furnizarea și agregarea. Aceste activități nu necesită o legătură fizică cu o anumită zonă, întrucât reglementarea pieței pentru aceste activități acoperă, de regulă, întregul stat membru. Numeroase comunități de energie din Europa au atins un nivel suficient de profesionalizare pentru a furniza energie la nivel național, precum Ecopower din regiunea Flandra (Belgia), enostra din Italia, Som Energia din Spania și Green Planet Energy din Germania. Chiar și în România, Cooperativa de Energie, care, din toate punctele de vedere, respectă definițiile UE ale unei CEC, furnizează energie electrică membrilor săi la nivel național.

Cele mai recente modificări ale definiției CEC aduse prin OUG 59/2025, în special modificarea articolului 3, punctul 24, litera d) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, prevăd că „locurile de consum aparținând membrilor sau acționarilor sunt conectate la rețeaua aceluiași operator de sistem de distribuție.” Această prevedere limitează capacitatea CEC de a-și exercita drepturile de participare pe întreaga piață de energie electrică din România. Prevederea încalcă drepturile existente ale unor CEC, precum Cooperativa de Energie, de a se înregistra și de a-și exercita drepturile ca atare și, totodată, ar împiedica alte CEC potențiale să desfășoare activități în afara propriei zone de distribuție. După cum se explică mai jos, această prevedere confundă CEC cu partajarea energiei, deoarece, deși aceasta este doar una dintre activitățile pe care le pot desfășura, articolul 3, punctul 24, litera d) le limitează în mod efectiv la această activitate.

Recomandare

Articolul 3, punctul 24, litera d) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 ar trebui eliminat din definiția comunităților de energie ale cetățenilor (CEC), astfel încât acestea să aibă dreptul de a opera pe întreg teritoriul României. În plus, după cum se detaliază în continuare, această prevedere ar trebui reconfigurată într-un articol dedicat definirii activității de partajare a energiei pentru CER și CEC. În acest fel, criteriul de proximitate ar fi aplicat corect exclusiv activității de partajare a energiei.

1.2 Separarea comunităților de energie de partajarea energiei

Conform Energy Communities Repository, având în vedere introducerea relativ recentă a conceptelor de comunitate de energie, autoconsum din surse regenerabile și partajare a energiei, „încă există o lipsă de înțelegere a ceea ce sunt comunitățile de energie ca și concept organizațional și a modului în care acestea diferă (sau se suprapun) cu partajarea energiei.”¹⁵ În cazurile în care statele membre au adoptat o abordare legislativă și de reglementare comună pentru comunitățile de energie și partajarea energiei, amestecarea juridică a conceptelor a generat bariere procedurale și de reglementare semnificative pentru apariția comunităților de energie. Printre aceste obstacole se numără:

- Imposibilitatea de a înregistra o comunitate de energie fără existența prealabilă a unui proiect de partajare a energiei;
- Imposibilitatea de a exercita dreptul de a desfășura alte activități;
- Cerințe nealiniate între înregistrarea comunităților de energie și înregistrarea proiectelor de partajare a energiei, ceea ce duce la întâzieri;
- Confuzie generalizată în rândul autorităților de reglementare naționale, al altor instituții și al operatorilor de distribuție (OD).

15. Energy Communities Repository (2024).

Atunci când partajarea energiei și comunitățile de energie se suprapun, devine de asemenea dificil de comunicat valoarea adăugată a dezvoltării unui proiect de partajare a energiei printr-o comunitate, comparativ cu utilizarea unui furnizor comercial de servicii, precum și de elaborat măsuri și politici adecvate de reglementare și administrare prin cadrul de facilitare necesar pentru comunitățile de energie din surse regenerabile (CER).

Prevederile legislative adoptate prin OUG 59/2025 fac mai mulți pași pentru a permite autoconsumul și comunitățile de energie. Totuși, prevederile privind autoconsumul și partajarea energiei sunt puternic interconectate, ceea ce poate conduce la o serie de probleme descrise mai sus. Separarea acestor prevederi ar contribui la îmbunătățirea bazei pentru dezvoltarea unor măsuri de sprijin atât pentru autoconsum, ca activitate deschisă tuturor actorilor, cât și pentru organizarea comunităților de energie în jurul autoconsumului și al altor activități. În plus, legislația națională trebuie aliniată cu Directiva (UE) 2024/1711, care introduce un nou articol dedicat partajării energiei (articolul 15a) în cadrul normelor UE privind piața energiei electrice (IEMD).¹⁶

Există o serie de domenii specifice în care OUG 59/2025 ar putea distinge mai clar între comunitățile de energie și partajarea energiei.

Este necesară o definiție explicită a partajării energiei

Directiva modificată privind piața internă a energiei electrice (IEMD) introduce o nouă definiție a partajării energiei, care înseamnă „autoconsumul de energie din surse regenerabile de către clienți activi, fie (a) generată sau stocată în afara amplasamentului ori pe amplasamentele acestora, printr-o instalație pe care o dețin, închiriază sau iau în leasing, integral sau parțial; fie (b) al cărei drept le-a fost transferat de către un alt client activ, contra cost sau gratuit.” Această nouă completare clarifică și extinde în continuare conceptul de autoconsum realizat în comun, introdus în RED II și transpus în legislația română prin articolul 2 punctul 17 din OUG 163/2022, care definește „prosumatorii care acționează colectiv”.¹⁷ Un aspect important este că, în temeiul IEMD, partajarea

16. Directiva (UE) 2024/1711 (Directiva modificată privind piața internă a energiei electrice sau IEMD modificată). Aceste norme trebuie transpuse până la 17 iulie 2026.

17. Definit ca „un grup de cel puțin doi prosumatori, care acționează în mod colectiv, inclusiv prin agregare, și care locuiesc în aceeași clădire sau în același bloc de apartamente;”

energiei devine un drept al tuturor clienților activi.¹⁸ Prin urmare, această activitate nu poate fi limitată la CER sau chiar la CEC, ci ar trebui permisă tuturor prosumatorilor existenți din România.

În prezent, partajarea energiei este interconectată cu CER, iar articolul 22⁵ introdus prin OUG 59/2025 reiterează această legătură. Acest lucru creează confuzie în ceea ce privește activitățile principale ale comunităților de energie din surse regenerabile (CER) și va complica și mai mult reglementarea acestora. În plus, partajarea energiei nu este nici măcar definită în mod explicit în legislație. Prin urmare, nu există o distincție clară nici între partajarea realizată de comunitățile de energie și alte forme de autoconsum, inclusiv autoconsumul colectiv realizat de prosumatori care acționează colectiv.

Pentru a distinge în mod corespunzător activitatea de partajare a energiei de comunitățile de energie (atât CER, cât și CEC), înțelese ca noțiune organizațională, precum și pentru a stabili drepturile, procedurile și reglementările adecvate privind partajarea energiei pentru clienții activi, este necesară o definiție clară a acestei activități. În acest sens, trebuie precizat că partajarea energiei poate fi realizată nu doar de CER și CEC, ci și de prosumatori și de prosumatori care acționează colectiv. Aceasta implică, de asemenea, necesitatea modificării definiției „prosumatorilor care acționează colectiv”, pentru a permite realizarea autoconsumului colectiv și dincolo de aceeași clădire sau același bloc de locuințe.

În cele din urmă, OUG 59/2025 nu clarifică nici perioada în care poate fi alocată producția și consumul partajate de energie din surse regenerabile între membri. Aceasta este denumită în mod obișnuit perioada de decontare/corelare („matching period”) pentru partajarea energiei între membrii comunității. Această perioadă variază de regulă între 15 minute (de exemplu, Austria, Flandra, Croația, Finlanda, Luxemburg, Portugalia) și o oră (de exemplu, Spania, Italia).

18. Directiva modificată privind piața internă a energiei electrice (IEMD), articolul 15a alineatul (1).

Recomandare

Introducerea unei definiții a partajării energiei, astfel încât activitatea în sine să poată fi identificată în mod clar, precum și clarificarea faptului că prosumatorii, prosumatorii care acționează colectiv, CER și CEC au dreptul de a participa la partajarea energiei.

Definiția CER trebuie să recunoască și alte activități

Pentru a evita confundarea comunităților de energie din surse regenerabile (CER) cu partajarea energiei, OUG 59/2025 ar trebui modificată în continuare pentru a recunoaște și celelalte activități pe care acestea le pot desfășura. În conformitate cu RED II, prin articolul 22, alineatul (2), literele a) și c) din OUG 163/2022 se stabilește deja că o comunitate de energie din surse regenerabile (CER) are dreptul de a produce, consuma, stoca și vinde energie din surse regenerabile, inclusiv prin contracte de achiziție de energie din surse regenerabile, precum și de a accesa toate piețele de energie relevante, atât direct, cât și prin intermediari.¹⁹ Acest lucru implică un set larg de drepturi de participare în diferite activități din sectorul energiei regenerabile – nu doar partajarea energiei – chiar dacă la nivel local. Pentru a clarifica și mai mult acest spectru extins de activități, în cadrul pachetului legislativ Fit-for-55, Directiva (UE) 2023/2413 (RED III) a introdus prevederi care recunosc și sprijină CER în domeniul încălzirii și răcirii (inclusiv rețelele de termoficare și răcire centralizată),²⁰ iar Directiva (UE) 2023/1791 (Directiva privind eficiența energetică revizuită, EED) și Directiva (UE) 2024/1275 (Directiva privind performanța energetică a clădirilor revizuită, EPBD) au introdus prevederi care recunosc și sprijină CER și CEC în inițiative de economisire a energiei, informare și conștientizare, precum și în renovarea locuințelor și a clădirilor.²¹

19. Acest lucru este reflectat mai explicit pentru CEC-uri în articolul 63¹ alineatele (3) și (5) litera a) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012.

20. RED III, articolul 1, alineatul (11), care modifică articolul 23, alineatul (4).

21. Directiva privind eficiența energetică (EED) reformată, articolul 8, alineatul (3) și articolul 22, alineatul (1); și Directiva privind performanța energetică a clădirilor (EPBD) reformată, articolul 11, alineatul (7), litera (b) și articolul 29, alineatul (3).

Articolul 63¹, alineatul (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 clarifică deja că CEC pot participa la activități din sectorul energiei și se pot implica în producție, inclusiv din surse regenerabile, distribuție, furnizare, consum, agregare, stocare de energie, servicii de eficiență energetică sau servicii de încărcare pentru vehicule electrice ori pot furniza alte servicii energetice membrilor sau acționarilor lor, inclusiv prin desfășurarea unor activități integrate de acest tip. Cu toate acestea, în cadrul OUG 59/2025, singura activitate pentru CER care este vizată de un tratament de reglementare este partajarea energiei. Pentru a crește claritatea privind activitățile pe care comunitățile de energie din surse regenerabile le pot desfășura la nivel național, sunt necesare noi revizuirii ale articolului 22, alineatul (2), litera a), pentru a recunoaște setul mai larg de activități în care CER au dreptul să se implice.

Recomandare

Articolul 22, alineatul (2), litera a) din OUG 59/2025 trebuie revizuit pentru a include partajarea energiei, împreună cu alte activități precum, printre altele, informare și conștientizare, măsuri de economisire a energiei, implicarea în sectorul de încălzire și răcire și alte servicii furnizate la nivel local.

Clarificarea faptului că legătura dintre locurile de producție și de consum aflate sub același operator de distribuție (OD) se aplică autoconsumului / partajării energiei

În temeiul OUG 59/2025, definițiile pentru CER și CEC au fost modificate pentru a clarifica faptul că unitățile de consum și de producție ale membrilor sau acționarilor comunității trebuie să fie conectate la aceeași rețea a operatorului de distribuție (OD). Așa cum s-a menționat mai sus, acest lucru nu este în concordanță cu drepturile mai largi pe care comunitățile de energie ale cetățenilor (CEC) le au de a participa pe piață, fără referire la proximitatea geografică. Totodată, această abordare pornește de la premisa că CER și CEC desfășoară exclusiv activități de

partajare a energiei. Deși o astfel de limitare geografică poate fi potrivită pentru partajarea energiei, ea nu ar trebui utilizată ca regulă generală pentru participarea la alte activități. În special, potrivit RED II, CER trebuie doar să fie controlate efectiv la nivel local.

RED II nu impune ca toți membrii sau acționarii să locuiască în proximitatea geografică stabilită prin lege. Prin urmare, cerința introdusă prin OUG 59/2025 ca toate punctele de producție și consum să fie situate în cadrul aceleiași rețele de distribuție depășește cerințele legale prevăzute de RED II. Aceasta nu doar că împiedică o participare mai largă la nivel local sau regional, ci restrânge excesiv și dreptul CER de a-și exercita drepturile de participare în alte activități. În statele membre în care a fost adoptată o astfel de abordare, aceasta a creat obstacole în capacitatea CER de a atrage finanțare din partea potențialilor membri și a perpetuat percepția comunităților de energie ca simple mecanisme locale de partajare a energiei regenerabile.

Impunerea ca unitățile de consum și de producție ale participanților la o inițiativă de partajare a energiei să fie conectate la aceeași rețea este o cerință rezonabilă, în special pentru partajarea energiei. Totuși, aceasta trebuie formulată corespunzător în legislație, strict în contextul activității de partajare a energiei, și nu ca o condiție generală pentru participarea în CER sau CEC. În acest sens, ea ar trebui să constituie o condiție generală aplicabilă tuturor prosumatorilor care doresc să participe la o inițiativă de partajare a energiei, nu doar membrilor comunităților de energie.

Recomandări

- Articolul 2, alineatul (18), litera d) din OUG 163/2022, introdus prin OUG 59/2025, ar trebui modificat astfel încât să prevadă că CER sunt controlate efectiv de membri sau acționari conectați la același operator de distribuție. Alternativ, ar trebui avută în vedere o definiție bazată mai degrabă pe unități administrativ-teritoriale, care reflectă caracteristici regionale;
- Articolul 3 alineatul (24) litera d) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, introdus prin OUG 59/2025, ar trebui eliminat din definiția CEC, astfel cum s-a menționat mai sus;

- Un articol dedicat reglementării activității de partajare a energiei ar trebui să stabilească obligația ca toate punctele de consum și unitățile de producere a energiei electrice ale participanților la o inițiativă de partajare a energiei să fie conectate la rețeaua aceluiași operator de distribuție.

1.3 Clarificări privind Registrul Comunităților de Energie

Existența unui registru național al comunităților de energie este importantă din mai multe motive. În primul rând, acesta permite recunoașterea CER și CEC, de către ANRE și alți factori naționali de decizie, ca forme specifice de organizare pentru desfășurarea diferitelor activități bazate pe energie regenerabilă. În al doilea rând, având în vedere că RED II prevede măsuri specifice menite să compenseze dezavantajele cu care se confruntă CER la intrarea și participarea pe piață, inclusiv facilități sau stimulente de natură de reglementare, financiară ori de politică publică, este important ca CER să îndeplinească anumite condiții prealabile privind organizarea și guvernarea înainte de a beneficia de aceste măsuri. În al treilea rând, un registru are un rol important în monitorizarea, în timp, a contribuției comunităților de energie la obiectivele de politică publică, în observarea gradului de adoptare a comunităților de energie de către diferiți actori și în prevenirea abuzurilor de piață.

Registrul Comunităților de Energie (Registrul), prevăzut de OUG 59/2025, prin articolul 22², nu trebuie confundat cu autorizarea sau licențierea diferitelor activități pe care comunitatea le poate desfășura, acestea trebuind tratate separat. Prin urmare, procesul de înregistrare ar trebui să fie cât mai simplu, rapid și accesibil posibil, pentru a evita crearea unor obstacole suplimentare pentru viitoarele comunități de energie.

Proiectul de Ordin ANRE privind Registrul trebuie să fie aliniat cu OUG 59/2025. Cu toate acestea, în forma publicată la 31 decembrie 2025, acesta reproduce și consolidează interpretarea eronată potrivit căreia CER și CEC nu reprezintă altceva decât proiecte de partajare a energiei inițiate de comunități de energie. În plus, poate încetini procesul de recunoaștere și poate face mai complicată înregistrarea comunităților de energie.

Dovada existenței instalațiilor și a contoarelor inteligente

Potrivit OUG 59/2025, în termen de 180 de zile de la înregistrarea unei CER sau CEC în Registru, comunitatea trebuie să facă dovada existenței contoarelor inteligente necesare pentru partajarea energiei. Această cerință ridică probleme din două motive.

În primul rând, pornește de la prezumția că o CER sau CEC se constituie exclusiv pentru a desfășura activități de partajare a energiei. Astfel, dacă o comunitate de energie dorește să desfășoare o altă activitate, aceasta ar putea deveni rapid neeligibilă pentru menținerea în Registru. O asemenea situație ar afecta capacitatea comunității de a fi recunoscută oficial sau de a beneficia de eventuale stimulente ori forme de sprijin destinate comunităților de energie.

În al doilea rând, cerința leagă în mod arbitrar recunoașterea comunității de energie de procedurile administrative și de reglementare necesare pentru înregistrarea la operatorul de distribuție în vederea începerii activității de partajare a energiei. Astfel, statutul comunității ar depinde de procesul de înregistrare a activității de partajare la operatorul de distribuție, proces care rămâne incert și insuficient clarificat în prezent. Operatorii de distribuție nu au în prezent termene obligatorii pentru instalarea contoarelor inteligente necesare partajării energiei, iar obligațiile și procedurile care le revin pentru facilitarea acestei activități nu sunt încă stabilite. Orice întârzieri în instalarea contoarelor inteligente ar necesita eforturi semnificative din partea comunității pentru a comunica cu operatorul de distribuție și/sau cu ANRE. În plus, astfel de întârzieri ar putea compromite statutul comunității de energie și drepturile corespunzătoare acestuia.

Recomandare

Cerința de 180 de zile prevăzută la articolul 22², alineatul (4) ar trebui modificată astfel încât să fie separată de procesul de înregistrare a CER și CEC. În mod concret, această dispoziție ar trebui revizuită după cum urmează:

1. Cu privire la înregistrarea comunității de energie:

- La înregistrarea unei CER, aceasta ar trebui să prezinte dovada, prin statutul său, că este controlată efectiv de membri sau acționari aflați în aceeași zonă a operatorului de distribuție;

că îndeplinește orice alte cerințe aplicabile privind autonomia și controlul efectiv; și că nu are ca scop principal obținerea de profit.

2. Cu privire la înregistrarea activității de partajare a energiei:

- După dobândirea de către CER a unei instalații de producere a energiei din surse regenerabile, comunitatea ar trebui să prezinte ANRE, într-un termen rezonabil, dovada deținerii instalației;
- După instalarea de către operatorul de distribuție a sistemelor de măsurare necesare partajării energiei electrice, astfel încât toți membrii comunității — consumatori, producători sau prosumatori — să dispună de sisteme de contorizare inteligentă, numai atunci CER sau CEC ar trebui să fie obligată să prezinte ANRE dovada existenței instalației și a contoarelor inteligente aferente;
- O astfel de cerință ar trebui să se aplice tuturor inițiativelor de partajare a energiei, nu doar comunităților de energie. Această cerință recunoaște faptul că partajarea energiei reprezintă un drept al tuturor prosumatorilor.

O asemenea abordare ar permite ANRE să instituie un Registru axat exclusiv pe recunoașterea CER și CEC și pe verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru calificarea acestora drept comunități de energie. Totodată, ar garanta că existența unei activități funcționale de partajare a energiei nu devine o condiție prealabilă care să împiedice accesul comunității la sprijinul necesar desfășurării activităților sale, inclusiv la sprijinul investițional necesar pregătirii acestora. În plus, ar permite ANRE să adapteze cerințele privind dovada activităților autorizate sau licențiate la obiectivele specifice ale comunităților de energie. Aceasta nu doar că ar reduce nivelul de complexitate, ci ar oferi și CER și CEC o mai mare flexibilitate în organizarea lor și a activităților desfășurate.

Termene rezonabile

Pentru a asigura simplitatea procesului de recunoaștere a comunităților de energie de către ANRE, durata necesară înregistrării ar putea fi, de asemenea, simplificată. Acest aspect nu ține de OUG 59/2025 în sine, ci de proiectul de Ordin al ANRE. În prima versiune a acestuia, luând în considerare etapele de recunoaștere, verificare, aprobare și un eventual proces de contestare în cazul respingerii, procedura de înregistrare poate ajunge până la 70 de zile (aproape două luni și jumătate). Aceasta nu include eventualele întârzieri neprevăzute și nici perioada în care ANRE ar emite o decizie în urma unei contestații, întrucât Ordinul nu precizează acest termen.

Există spațiu pentru simplificarea acestui proces. Verificarea formală nu ar trebui să necesite 10 zile, întrucât aceasta ar trebui să fie o etapă relativ simplă de control al documentației depuse. În plus, ANRE ar putea preveni depunerea unor aplicații incomplete prin furnizarea de ghidaj clar pentru solicitanți, astfel încât aceștia să știe cum să depună dosare complete încă de la început. De asemenea, verificarea formală nu ar trebui să dureze o lună întreagă. Și în acest caz, ghidajul oferit de ANRE ar putea sprijini atât solicitanții, cât și personalul intern, facilitând transmiterea și evaluarea documentației și eficientizând procesul.

Recomandare

ANRE ar trebui să urmărească reducerea duratei procesului de înregistrare la 40 de zile.

Secțiunea 2: Facilitarea partajării energiei în România

OUG 59/2025 a contribuit într-o anumită măsură la clarificarea cadrului legal necesar pentru facilitarea partajării energiei în România. Cu toate acestea, pentru a operaționaliza efectiv partajarea energiei și a o face funcțională, pe lângă definirea activității (discutată mai sus), este necesară elaborarea unui set suplimentar de reguli privind rolurile și responsabilitățile diferiților actori, inclusiv ale operatorului de distribuție (OD), ale inițiativei care desfășoară activitatea și ale furnizorului rezidual care va continua să asigure alimentarea consumatorilor participanți.

2.1 Obligațiile operatorilor de distribuție privind facilitarea și implementarea partajării energiei necesită clarificări suplimentare

Pe lângă obligația de cooperare cu comunitățile de energie pentru a facilita transferul de energie între membrii și acționarii CER și CEC, prin introducerea articolului 22⁴, operatorilor de distribuție (OD) li s-a atribuit și obligația de a prioritiza instalarea sistemelor de contorizare inteligentă pentru membrii acestor comunități.

Totuși, din punct de vedere practic și în conformitate cu articolul 15a din IEMD modificată, OD vor trebui să adopte un sistem IT adecvat, capabil să monitorizeze, să colecteze și să valideze datele de contorizare aferente partajării energiei. În unele state membre, precum Cehia, operatorii de distribuție au implementat o platformă comună de date pentru a centraliza colectarea și gestionarea informațiilor. Indiferent de abordare, regulile sunt stabilite prin reglementări secundare sau legislație.

OUG 59/2025 nu clarifică niciunul dintre aceste aspecte. În afara implementării contoarelor inteligente, nu este clar modul în care operatorii de distribuție (OD) vor dezvolta infrastructura IT și de comunicații necesară. Această obligație ar trebui clarificată, astfel încât OD să realizeze modernizările necesare ale

sistemelor IT într-un anumit termen, în conformitate cu un protocol care stabilește o abordare standardizată și care poate fi validată de ANRE.

În plus, pentru ca partajarea energiei să funcționeze în practică, este necesară alocarea clară a mai multor roluri, inclusiv:²²

- **Înregistrare și conectare** – instalarea contoarelor inteligente, înregistrarea membrilor inițiativei (inclusiv a punctelor de consum și producție) la operatorul de distribuție (OD) și obținerea racordării la rețea;
- **Furnizarea de informații** – asigurarea disponibilității online a informațiilor relevante pentru prosumatorii interesați să participe la partajarea energiei. Aceasta este adesea corelată cu procesul de înregistrare, prin instituirea unui punct unic de contact;
- **Prelucrarea datelor de contorizare** – pentru a facilita partajarea energiei, este necesară colectarea datelor de la instalațiile și contoarele participanților la activitățile de partajare, astfel încât acestea să fie validate sau confirmate și ulterior comunicate părților relevante, precum furnizorul rezidual, comunitatea, membrii și eventuali furnizori terți de servicii;
- **Alocarea energiei partajate** – sarcina administrativă de atribuire a energiei produse și partajate către contoarele/facturile participanților;
- **Facturare** – emiterea facturii finale către consumatorii finali implicați în partajarea energiei;
- **Furnizare reziduală** – obligația furnizorului de a asigura alimentarea cu energie pentru acoperirea diferenței dintre consumul total al participanților și energia acoperită prin partajare.
- **Responsabilitatea de echilibrare** – stabilirea entității care acoperă eventualele dezechilibre pentru energia partajată și nepartajată în cadrul sistemului.

Majoritatea acestor aspecte nu sunt clarificate sau nici măcar menționate în OUG 59/2025. Prin urmare, nu este clar nici modul în care vor fi înregistrate aranjamentele de partajare a energiei. În plus, articolul 22⁵, alineatul (14), litera c) lasă roluri importante la latitudinea încheierii unui acord „multipartit”, precum prelucrarea datelor de contorizare și alocarea energiei partajate către facturile

22. A se vedea Energy Communities Repository (2024). [Energy Sharing for Energy Communities: A Reference Guide](#), at p 21.

participanților. În absența unor clarificări privind actorul sau actorii care preiau aceste responsabilități, vor apărea confuzii semnificative. Astfel de roluri nu ar trebui lăsate la negociere și trebuie clarificate în cadrul legislativ.

O problemă care poate genera dificultăți dacă nu este clarificată este atribuirea sarcinii de alocare a energiei partajate către factura finală de energie. În unele state membre, acest rol este atribuit operatorului de distribuție (OD), în timp ce în altele este atribuit furnizorului. Această din urmă opțiune poate crea sarcini administrative suplimentare pentru furnizor, precum și oportunități de manipulare a modului de alocare a energiei partajate în favoarea sa. Din acest motiv, se recomandă centralizarea acestei atribuții la nivelul OD. Totuși, această obligație trebuie clarificată în OUG 59/2025.

Recomandare

Cadrul legislativ primar ar trebui revizuit pentru a include obligații mai concrete pentru operatorii de distribuție (OD) în vederea facilitării partajării energiei, în special prin:

- O obligație, cu un termen clar stabilit, de a adopta o infrastructură IT care respectă principiile de interoperabilitate și care permite OD să colecteze, gestioneze și transmită datele aferente partajării energiei către toate părțile relevante, inclusiv prosumatorii individuali implicați, comunitățile de energie sau administratorii inițiativelor care acționează în mod colectiv, precum și furnizorii reziduali;
- Stabilirea unor termene clare pentru a asigura că prosumatorii care doresc să participe la partajarea energiei beneficiază de instalarea unui contor inteligent într-un interval determinat;
- Prevederea, la nivelul legislației primare, a obligației de a institui prin norme secundare un proces de înregistrare a aranjamentelor de partajare a energiei la nivelul OD, precum și reguli privind comunicarea datelor între inițiative, OD și furnizorii reziduali. Totodată, legislația primară ar trebui să prevadă și obligația OD de a furniza informații practice către cetățeni, IMM-uri și autorități locale interesate să constituie astfel de inițiative, inclusiv modele de acorduri;
- Atribuirea către OD a rolului de alocare a energiei partajate către factura finală de energie.

2.2 Comunitățile de energie ar trebui să aibă libertatea de a optimiza aranjamentele de partajare în beneficiul membrilor și al sistemului energetic

Baza pentru stabilirea modului în care sunt distribuite beneficiile rezultate din producția din surse regenerabile, partajare, stocare și vânzare este regulamentul de operare prevăzut la articolul 22⁵, alineatul (5). Este esențial ca pentru comunitățile de energie să se asigure flexibilitate în autoorganizare și în stabilirea acordurilor interne privind distribuirea beneficiilor între membri. În acest sens, o prevedere distinctă, relevantă, este posibilitatea pentru CER și CEC să stabilească un preț preferențial pentru consumatorii vulnerabili sau afectați de sărăcia energetică, astfel încât aceștia să își poată acoperi nevoile minime de energie.²³ Totuși, textul actual al OUG 59/2025 creează o anumită incertitudine cu privire la măsura în care CER și CEC sunt, în practică, cu adevărat „libere” să definească termenii acestor reglementări de operare.

În primul rând, articolul 22⁵, alineatul (14), litera c) prevede încheierea unui contract multipartit între comunitatea de energie, membrii acesteia, furnizorul rezidual și operatorul de distribuție (OD), privind regulile de măsurare și determinare a furnizării. Totuși, textul lasă conținutul și condițiile acestui acord la latitudinea părților, în cadrul negocierii. O astfel de înțelegere nu ar trebui să fie rezultatul unei negocieri deschise, ci ar trebui să fie determinată de regulamentul de operare, prin care comunitatea de energie stabilește, între membrii săi, modul de repartizare a producției de energie, în conformitate cu articolul 22⁵, alineatul (5). Din punct de vedere tehnic, acest mecanism reprezintă un coeficient de partajare (sau „cheie de partajare”), stabilit, de regulă, de participanții la inițiativă. Acesta nu este un element asupra căruia furnizorul ar trebui să aibă un rol decizional, ci doar unul care trebuie comunicat furnizorului după ce a fost stabilit între părți.

În ceea ce privește articolul 22⁵ și regulamentul de operare, nu este clar nici modul în care acest coeficient de partajare ar trebui stabilit de comunitate și de membrii săi. În practică, există adesea o opțiune implicită furnizată de operatorul de distribuție (OD), în timp ce coeficienți dinamici pot fi definiți de participanți pentru a optimiza ratele de consum și/sau pentru a maximiza economiile la facturile de energie, în funcție de profilurile diferite de consum ale membrilor.

Coeficientul de partajare va fi influențat și de articolul 22⁵. Regulile de prioritate prevăzute la articolul 22⁵, alineatele (1)-(4) și (6) pot, dacă sunt concepute

23. Articolul 22⁵ (11).

corespunzător, să aducă beneficii sistemului energetic prin asigurarea unei optimizări a partajării producției locale din surse regenerabile între membrii comunității. Totuși, în absența unei anumite flexibilități, aceste reguli de prioritate pot afecta capacitatea inițiativelor de partajare a energiei de a optimiza aceste aranjamente într-un mod care să echilibreze producția și distribuirea beneficiilor între diferiți participanți. De exemplu, producția destinată partajării poate fi amplasată pe acoperișul de mari dimensiuni al unei companii. Cu toate acestea, dacă această producție trebuie consumată cu prioritate de acel membru al comunității, beneficiile care ajung la ceilalți participanți în facturile lor de energie pot fi diminuate. Acest lucru poate limita interesul de a reuni actori diferiți, cu profiluri de consum și producție variate. În plus, din perspectivă financiară sau de sistem, poate fi mai eficientă vânzarea surplusului de producție (adică a energiei nepartajate) decât stocarea acesteia. Din perspectivă juridică, limitarea modului în care CER și CEC pot utiliza producția proprie poate conduce, de asemenea, la o restrângere a drepturilor acestora de a participa la diferite piețe în numele membrilor lor.

Având în vedere aceste considerente, este necesar ca implementarea regulilor de prioritate privind partajarea energiei să nu impună condiții nejustificate sau discriminatorii asupra capacității CER și CEC de a desfășura activități de partajare a energiei, împreună cu alte activități conforme cu drepturile lor.

Recomandări

- Legislația primară ar trebui modificată pentru a clarifica faptul că inițiativele de partajare a energiei trebuie să aibă libertatea de a adapta acordurile interne de partajare a energiei în funcție de nevoile grupului de partajare;
- În articolul 22⁵, alineatul (1) ar trebui introdus un text care să asigure că regulile de „prioritate” nu aduc atingere drepturilor CER și CEC de a nu fi supuse unor condiții nejustificate sau discriminatorii, precum și dreptului acestora de a conveni asupra distribuirii beneficiilor în cadrul regulamentului lor intern, prevăzut la articolul 22⁵, alineatul (5).
- Principiul „prioritizării” ar trebui să ghideze și proiectarea eventualelor mecanisme de stimulare, de exemplu tarifele de rețea pentru partajarea energiei dezvoltate de ANRE în temeiul articolului 22⁶, alineatul (2) sau sprijinul pentru investiții în capacități de stocare, astfel încât să fie încurajate și recompensate inițiativele care optimizează producția locală și autoconsumul, conducând la reducerea utilizării rețelei.

2.3 Stimulente pentru partajarea energiei: evaluarea costurilor și beneficiilor

Conform Energy Communities Repository, „atunci când energia este partajată la nivel local în cadrul unei comunități de energie, utilizarea redusă a rețelelor de tensiune superioară și pierderile mai mici din rețea pot justifica reducerea componentei tarifare volumetrică.” Analiza cost-beneficiu (ACB) realizată de ANRE, prevăzută la articolul 22⁶, reprezintă un element important pentru stabilirea unor eventuale stimulente, cum ar fi reduceri ale tarifelor de rețea, în schimbul utilizării reduse a infrastructurii de transport și distribuție. La rândul lor, aceste posibile stimulente vor influența viabilitatea economică a partajării energiei și valoarea pe care aceasta o poate aduce consumatorilor participanți.

În forma actuală, procedura de realizare a analizei cost-beneficiu riscă să genereze un grad sporit de dificultate și neclarități cu privire la beneficiile potențiale ale partajării energiei. În special, potrivit articolului 22⁶, alineatul (3), ANRE ar trebui să efectueze o astfel de analiză pentru fiecare comunitate în parte, la cerere. Acest lucru ar crea o povară administrativă semnificativă pentru ANRE, care ar trebui să se implice în fiecare proiect de partajare a energiei dezvoltat de o comunitate. În al doilea rând, realizarea unei analize cost-beneficiu pentru fiecare proiect în parte ar împiedica estimarea prealabilă de către comunitățile de energie a beneficiilor potențiale ale activităților de partajare, acestea fiind condiționate de o evaluare ulterioară a ANRE. Această situație ar necesita investiții semnificative de timp, bani și resurse din partea inițiativelor individuale, fără o claritate prealabilă privind viabilitatea economică a proiectului. În al treilea rând, articolul 22⁶ se aplică exclusiv CER și CEC, excluzând astfel posibilitatea ca inițiativele de partajare a energiei din afara comunităților de energie să beneficieze de o astfel de analiză. După cum s-a menționat în Secțiunea 1 a acestui raport, această condiționare reflectă confuzia existentă între partajarea energiei și activitatea exclusivă a CER și CEC.

Analizele cost-beneficiu sunt, în mod normal, instrumente de evaluare generală a modului în care costurile de distribuție pot fi alocate diferitelor categorii de utilizatori pentru o anumită activitate. În cazul partajării energiei, o astfel de analiză permite autorității de reglementare să evalueze beneficiile sau costurile potențiale asupra operării și întreținerii rețelei în ansamblu. Aceasta se realizează pe baza unor scenarii și ipoteze diferite, inclusiv orizonturi de timp (de exemplu, 10 ani versus 20 de ani), designul pieței, obiective de politică complementare

și gradul de adoptare de către diferiți actori.²⁴ Rezultatele analizei sunt utilizate pentru a determina în ce măsură operatorii de distribuție și de transport pot transfera costurile de operare către utilizatori. În cazul partajării energiei, aceste analize au fost utilizate în alte state membre pentru a justifica exceptări de la anumite componente tarifare care reflectă utilizarea infrastructurii de rețea.

Pentru a fi utilă în facilitarea dezvoltării partajării energiei, analiza cost-beneficiu ar trebui realizată periodic de către autoritatea de reglementare, în acest caz ANRE, pentru a determina în ce măsură costurile de distribuție ar trebui să se aplice consumatorilor implicați în partajarea energiei. Modul în care este redactat în prezent articolul 22⁶, alineatul (3) împiedică o astfel de abordare.

Dincolo de analiza cost-beneficiu, și alte componente ale facturii de energie ar trebui evaluate pentru a determina dacă este oportun să fie aplicate sau exceptate în cazul partajării energiei. De exemplu, în unele state membre, partajarea energiei este exceptată de la plata TVA, de la obligațiile privind sprijinul pentru energia regenerabilă sau de la alte contribuții de serviciu public. În Polonia, cooperativele energetice sunt exceptate nu doar de la plata tarifelor de transport, ci și de la acciza pe energie electrică, taxele de capacitate, taxele de cogenerare și obligațiile de prezentare a certificatelor de origine, atâta timp cât instalațiile lor de producție nu depășesc 1 MW.

Recomandări

- Ar trebui introdusă o nouă dispoziție care să prevadă exceptarea energiei partajate de la taxele relevante care s-ar aplica în mod normal la achiziția de energie electrică din rețea;
- Articolul 22⁶, alineatul (3) ar trebui revizuit astfel încât ANRE să fie obligată să realizeze o analiză cost-beneficiu (ACB) pe baza metodologiei prevăzute la alineatul (2), o dată la fiecare cinci ani;
- Articolul 22⁶ ar trebui revizuit astfel încât metodologia și analiza cost-beneficiu să determine costurile totale ale sistemului de distribuție aplicabile tuturor consumatorilor finali implicați în partajarea energiei, nu doar CER și CEC.

24. A se vedea exemplele din Regiunea Flandra și Regiunea Capitalei Bruxelles din Belgia în Energy Communities Repository (2024), A Roadmap to Developing a Policy and Legal Framework that Enables the Development of Energy Communities, p. 55.

2.4 Încurajarea utilizării capacităților de stocare de către operatorii de distribuție

OUG 59/2025 introduce stocarea ca un element important al peisajului energetic în transformare din România. Aceasta este o schimbare pozitivă, întrucât integrarea stocării poate contribui la optimizarea gradului de autoconsum, servind totodată ca resursă pentru furnizarea de servicii către operatorii de distribuție (OD) sau de transport (OTS), inclusiv servicii de flexibilitate. Deși modificările legislative atribuie ANRE responsabilitatea de a adopta reglementări secundare privind condițiile de utilizare a capacităților de stocare aparținând unei comunități de energie din surse regenerabile sau unei comunități de energie a cetățenilor și/sau membrilor acestora, pentru furnizarea de servicii către operatorii de distribuție, procesul de dezvoltare a unui cadru eficient prin care OD să poată achiziționa servicii de flexibilitate bazate pe stocare de la comunitățile de energie este probabil să necesite timp. De exemplu, un raport recent al DSO Entity arată că, înainte ca operatorii de distribuție să poată operaționaliza un cadru de achiziție pentru flexibilitate locală, este necesar să elaboreze foi de parcurs, să implice părțile interesate pentru a identifica provocări și oportunități, să organizeze proiecte-pilot sau reglementări de tip „sandbox” și să gestioneze ajustările necesare pe măsură ce apar probleme.²⁵ În plus, mecanismele care permit potențialilor furnizori, nu doar comunităților de energie, să identifice clar beneficiile serviciilor legate de stocare sunt esențiale pentru dezvoltarea piețelor locale. Acestea pot include optimizarea facturii de energie, oportunități de monetizare prin furnizarea de servicii de echilibrare sau servicii locale, sau facilitarea partajării energiei, în special în cadrul comunităților de energie.²⁶ Acest lucru necesită dezvoltarea de platforme și produse ușor accesibile consumatorilor sau permiterea participării sistemelor de stocare la scheme de sprijin pentru energia regenerabilă (de exemplu, licitații și scheme competitive).

Dincolo de atribuirea către ANRE a sarcinii de a dezvolta condițiile pentru promovarea serviciilor de stocare, OUG 59/2025 omite însă anumite aspecte importante și, în unele cazuri, introduce abordări problematice.

25. DSO Entity (2026). [Report on Distributed Flexibility Practices: Markets for Local Services / February 2026](#).

26. Ibidem, p. 30.

În primul rând, articolul 22⁶, alineatul (1) limitează furnizarea serviciilor legate de stocare către operatorii de distribuție exclusiv în cadrul comunităților de energie. Această abordare este excesiv de restrictivă și consolidează în continuare percepția eronată potrivit căreia comunitățile de energie reprezintă doar proiecte de partajare a energiei. În realitate, toate categoriile de actori de pe piață ar trebui să aibă posibilitatea de a furniza servicii legate de stocare către OD, fie că este vorba despre prosumatori individuali (de exemplu gospodării, clădiri publice sau comerciale etc.), comunități de energie sau alte forme de inițiative colective de tip prosumator. Pentru ca piața serviciilor locale și a celor de stocare să funcționeze eficient la nivelul rețelelor de distribuție, cadrul reglementărilor secundare ale ANRE trebuie extins.

În al doilea rând, nu este clar, în cadrul OUG 59/2025, ce tipuri de stimulente vor fi dezvoltate pentru a încuraja integrarea capacităților de stocare împreună cu producția din surse regenerabile. Potrivit noului articol 6a din IEMD modificată, autoritățile de reglementare sau alte autorități competente sunt obligate să dezvolte acorduri de racordare în condiții flexibile, care pot include avantaje în schimbul utilizării reduse a infrastructurii de rețea, precum prioritizarea racordării sau termene mai scurte de conectare, reducerea tarifelor de rețea sau alte stimulente. În plus, nu există nicio mențiune privind includerea stocării în dispozițiile privind schemele de sprijin pentru energia regenerabilă din articolul 4, alineatul (12). În final, lipsesc prevederi privind dezvoltarea unui cadru de stimulare a serviciilor de stocare, cum ar fi introducerea unor produse de tip „peak shaving” (reducerea vârfurilor de sarcină) sau crearea unor reglementări de tip „sandbox” pentru promovarea inițiativelor pilot. Astfel de măsuri sunt necesare pentru a permite diferiților actori de pe piață să își dezvolte modele de afaceri viabile în jurul stocării energiei.

Recomandări

- Reformularea articolului 22⁶, alineatul (1) pentru a clarifica faptul că standardele privind furnizarea serviciilor legate de stocare sunt dezvoltate pentru toți furnizorii potențiali, asigurând totodată că specificitățile CER și CEC sunt luate în considerare, astfel încât acestea să poată participa în condiții egale cu ceilalți participanți la piață;
- Instituirea obligației pentru ANRE de a dezvolta reglementări de tip „sandbox”, precum și un cadru pentru dezvoltarea unui produs de tip

„peak shaving” (reducerea vârfurilor de sarcină) pe care operatorii de distribuție să îl poată utiliza pentru valorificarea stocării locale, în schimbul unor beneficii economice clare și ușor de identificat pentru furnizori;

- Instituirea obligației pentru ANRE de a integra mecanisme de tip acorduri de racordare în condiții flexibile, inclusiv stimulente aferente, pentru proiectele de energie regenerabilă (în special CER și CEC) care includ stocarea ca element component.

Secțiunea 3:

Crearea unui cadru favorabil pentru comunitățile de energie în România

Pentru dezvoltarea comunităților de energie în România, este necesară instituirea unui cadru de sprijin durabil. Un astfel de cadru depășește simpla reglementare a partajării energiei și a altor activități posibile. El presupune existența unui cadru juridic și administrativ eficient, care să recunoască atât beneficiile suplimentare aduse de comunitățile de energie, cât și provocările specifice cu care acestea se confruntă în calitate de actori „non-comerciali” sau ai economiei sociale. Având în vedere caracteristicile lor specifice și, în special, dificultățile de a activa în diferite segmente ale sectorului energetic, simpla recunoaștere a drepturilor lor nu este suficientă. Este necesar ca la nivel național să fie instituite cadre de sprijin care să permită comunităților de energie, și în special CER, să își exercite efectiv aceste drepturi.

Într-o anumită măsură, OUG 59/2025 oferă baza pentru dezvoltarea unor politici și măsuri de sprijin menite să stimuleze extinderea producției de energie din surse regenerabile și, în special, autoconsumul în România. Cu toate acestea, comunitățile de energie sunt în mare parte absente din aceste modificări. Prin urmare, sunt necesare amendamente suplimentare pe mai multe paliere, pentru a asigura comunităților de energie, și în special CER, condiții echitabile de acces la stimulentele avute în vedere.

3.1 Asigurarea accesului CER la schemele de sprijin pentru energia regenerabilă

În temeiul articolului 22, alineatul (7) din RED II, statele membre au obligația de a lua în considerare specificitățile CER la proiectarea schemelor de sprijin. Aceasta presupune o cerință procedurală de a evalua caracteristicile lor distincte (beneficii și provocări) atunci când sunt analizate diferitele opțiuni de politică publică. Totodată, impune ca designul final al schemelor să asigure posibilitatea CER de a concura pentru sprijin în condiții egale cu ceilalți participanți la piață. Considerentul 26, reflectat ulterior în Orientările din 2022 privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie (CEEAG), încurajează statele membre „să adopte măsuri precum furnizarea de informații, acordarea de

sprijin tehnic și financiar, reducerea cerințelor administrative, includerea unor criterii de licitație orientate către comunități, crearea unor runde de licitație dedicate pentru comunitățile de energie din surse regenerabile sau permiterea remunerării directe a comunităților de energie din surse regenerabile atunci când acestea respectă cerințele aplicabile instalațiilor de mici dimensiuni.”

Potrivit orientărilor CEEAG, „Comisia va privi, în general, favorabil caracteristicile măsurilor propuse de statele membre pentru a facilita participarea IMM-urilor și, acolo unde este relevant, a comunităților de energie din surse regenerabile la procedurile de licitație competitivă, cu condiția ca efectele pozitive ale asigurării participării și acceptării să depășească eventualele efecte de denaturare a concurenței.”²⁷ În plus, orientările CEEAG permit statelor membre să excepteze de la procedurile de licitație competitivă proiectele de energie regenerabilă deținute în proporție de 100% de CER, CEC sau IMM-uri, cu condiția respectării următoarelor praguri:

- Proiecte cu o capacitate instalată de cel mult 6 MW;
- În cazul energiei eoliene, proiecte cu o capacitate instalată de cel mult 18 MW.²⁸

Există numeroase exemple de state membre care au instituit, în temeiul acestei baze juridice,²⁹ scheme speciale de sprijin investițional și operațional pentru CER, prin proceduri sau cerințe dedicate.

Articolul 22, alineatul (7) din OUG 163/2022 a transpus această cerință europeană. Cu toate acestea, nu au existat măsuri ulterioare de punere în aplicare și nu au fost atribuite obligații concrete unei autorități naționale pentru dezvoltarea acestor scheme de sprijin. Articolul 4, alineatul (12) din OUG 59/2025 prevede scheme și măsuri de sprijin pentru facilitarea contractelor de achiziție directă de energie electrică din surse regenerabile (PPA). Totodată, introducerea articolului 21, alineatul (6¹), litera e) stabilește că prosumatorii trebuie să aibă acces nediscriminatoriu la schemele de sprijin. Cu toate acestea, aceste dispoziții nu menționează CER. Aceasta creează un vid legislativ în care CER pot fi omise din proiectarea schemelor de sprijin prevăzute de dispozițiile menționate anterior.

27. [CEEAG](#), paragraful 75.

28. [CEEAG](#), paragraful 107(b).

29. A se vedea Energy Communities Repository (2024), [A Roadmap to Developing a Policy and Legal Framework that Enables the Development of Energy Communities](#), Capitolul 2, secțiunea „Acces la sprijin financiar”.

Recomandări

- CER ar trebui menționate în mod explicit fie printr-o modificare suplimentară a articolului 4, alineatul (12) din OUG 59/2025, fie printr-o detaliere a modificării articolului 22, alineatul (7), astfel încât să fie introduse prevederi dedicate care să asigure accesul CER la schemele de sprijin care facilitează contractele de achiziție directă de energie (PPA);
- Ar trebui introdus un nou alineat după alineatul (11) al articolului 4, prin care să se mandateze ministerul de resort să dezvolte o schemă de sprijin operațional care să permită CER și CEC să beneficieze de o primă de tip „feed-in” pentru energia excedentară care nu este partajată, cu condiția respectării principiilor de prioritate stabilite la articolul 22⁵.

3.2 Evaluarea barierelor și a potențialului pentru dezvoltarea CER în România

În temeiul articolului 22, alineatul (3) din RED II, statele membre au obligația de a realiza o evaluare a potențialului și a barierelor pentru dezvoltarea comunităților de energie din surse regenerabile (CER) la nivel național. Baza juridică pentru realizarea acestei evaluări există deja în România, prin articolul 22, alineatul (3) din Ordonanța de urgență nr. 163/2022. Cu toate acestea, această sarcină nu a fost atribuită unei autorități competente. Pe de altă parte, prin OUG 59/2025, odată cu introducerea articolului 21, alineatul (6²), ANRE este desemnată să realizeze o evaluare similară în ceea ce privește autoconsumul din surse regenerabile. În plus, prin introducerea alineatului (13) la articolul 4, Ministerul de resort și ANRE au fost însărcinate să analizeze și să elimine barierele identificate în calea utilizării surselor regenerabile, inclusiv cele legate de procedurile de autorizare și de dezvoltarea infrastructurii de transport, distribuție și stocare, inclusiv stocarea la nivelul amplasamentului.

Aceste prevederi sunt binevenite, însă lasă în continuare un gol legislativ în ceea ce privește obligația deja existentă de a evalua situația specifică a CER, care în prezent nu este atribuită niciunei autorități. Evaluarea barierelor și a potențialului pentru CER reprezintă un pas preliminar esențial în construirea

unui cadru de sprijin adecvat, întrucât oferă o bază analitică pentru evaluarea diferitelor modele de afaceri și organizaționale, a beneficiilor potențiale, a barierelor administrative, procedurale și de reglementare existente, precum și a politicilor și măsurilor de sprijin necesare dezvoltării sectorului. Deși poate fi utilă corelarea CER cu autoconsumul și cu aspecte mai largi privind dezvoltarea energiei din surse regenerabile, având în vedere provocările și caracteristicile distincte ale comunităților de energie și cadrul de sprijin dedicat care trebuie dezvoltat în temeiul articolului 22, este necesară realizarea unei evaluări dedicate a barierelor și potențialului de către ANRE. Această evaluare ar trebui să fundamenteze ulterior reglementările ANRE, de exemplu cele privind furnizarea de energie electrică către consumatorii finali și participarea pe piețele angro și de retail, precum și condițiile de utilizare a stocării pentru furnizarea de servicii către operatorii de distribuție.

Recomandare

Articolul 22, alineatul (3) din Ordonanța de urgență nr. 163/2022 ar trebui modificat pentru a:

- Clarifica obligația ANRE de a realiza evaluarea barierelor și a potențialului pentru dezvoltarea CER în România;
- Asigura că rezultatele acestei evaluări constituie o bază pentru elaborarea reglementărilor ANRE în temeiul articolului 22² (Registrul comunităților de energie), al articolului 22⁶, alineatele (1) și (2) (privind condițiile de utilizare a stocării pentru furnizarea de servicii către operatorii de distribuție și metodologia de realizare a analizei cost-beneficiu pentru determinarea costurilor de distribuție aplicabile partajării energiei), precum și al reglementărilor ANRE privind furnizarea și tranzacționarea pe piețele angro și cu amănuntul.

3.3 Asigurarea accesului CER la informații și furnizarea de sprijin tehnic

Mulți cetățeni, autorități locale și IMM-uri au un nivel redus de conștientizare cu privire la beneficiile înființării unei comunități de energie sau la aspectele practice legate de constituirea acesteia. În acest context, accesul la informații

și expertiză este esențial pentru sprijinirea dezvoltării comunităților de energie, în special în situațiile în care experiența în domeniu este limitată. Acesta este motivul pentru care articolul 22, alineatul (4), litera g) din RED II impune statelor membre obligația de a se asigura că CER dispun de instrumente care să faciliteze accesul la informații. Această cerință este transpusă în articolul 22, alineatul (5), litera g) din Ordonanța de urgență nr. 163/2022, modificată ușor prin OUG 59/2025, pentru a asigura că astfel de instrumente sunt furnizate de „autoritățile competente”.

Cu toate acestea, rămâne neclar ce tip de informații trebuie comunicate. În plus, furnizarea acestor informații necesită o coordonare adecvată, având în vedere că sunt implicate mai multe autorități diferite, în funcție de domeniul vizat:

- Ghișeele unice („One-Stop-Shops” – OSS), care trebuie să asigure coordonarea ca punct unic de contact pentru autorizarea proiectelor de energie din surse regenerabile. De asemenea, este necesar ca manualele de proceduri elaborate în cadrul OSS să fie adaptate și pentru comunitățile de energie din surse regenerabile (CER). Acest lucru va implica în mod necesar implicarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Rețeaua națională a punctelor unice de contact pentru eficiență energetică;
- Schemele de sprijin destinate CER, care vor implica în mod necesar Ministerul Energiei;
- Criteriile de eligibilitate pentru înregistrarea ca CER sau CEC, precum și ghidurile privind conformarea cu reglementările aplicabile activităților licențiate, care vor implica în mod necesar ANRE;
- Accesul la sprijin investițional (de exemplu, fonduri europene), care va necesita o comunicare sistematică a oportunităților de finanțare relevante prin Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, autoritățile de management ale programelor regionale, precum și autoritățile locale.

Mai multe state membre coordonează furnizarea de informații relevante pentru înființarea comunităților de energie, înregistrarea acestora la nivelul autorității de reglementare și accesul la diferite forme de sprijin. Un exemplu în acest sens este Biroul de coordonare pentru comunitățile de energie din Austria. Acesta funcționează ca un ghișeu unic („One-Stop-Shop” – OSS) pentru diferiți actori care doresc să înființeze atât CER, cât și CEC, precum și proiecte de autoconsum individual sau colectiv în afara cadrului comunităților de energie. Biroul oferă o gamă largă de informații practice, inclusiv despre accesul la

scheme de sprijin, procedurile de înregistrare juridică, modele de contracte necesare pentru derularea diferitelor activități, precum și informații generale despre beneficiile comunităților de energie. Totodată, acesta coordonează diferite instituții naționale, inclusiv Ministerul Climei (BMK), autoritatea de reglementare în energie (E-Control), autoritățile regionale (Bundesländer) și operatorii de distribuție, pentru a facilita schimbul de informații și pentru a eficientiza, accelera și transparentiza procedurile administrative. Acest model a fost preluat și în alte state membre, precum Belgia (Regiunea Flandra) și Irlanda, prin intermediul agențiilor lor naționale de energie.³⁰

O bază legală există deja pentru instituirea unui astfel de ghișeu unic (OSS) pentru prosumatori și comunități de energie în România. Potrivit articolului 18, alineatul (5) din OUG 163/2022, „ANRE organizează, din bugetul propriu, cu participarea autorităților administrației publice locale, programe adecvate de informare, consiliere sau formare, având ca scop informarea cetățenilor cu privire la modul în care își pot exercita drepturile de clienți activi și cu privire la avantajele și aspectele practice, inclusiv tehnice și financiare, ale dezvoltării și utilizării energiei din surse regenerabile, inclusiv prin autoconsum sau în cadrul comunităților de energie din surse regenerabile. Informațiile privind aceste programe se publică pe site-ul ANRE și pe cele ale autorităților administrației publice locale.”

Recomandări

- ANRE ar trebui să fie mandatată să instituie un ghișeu unic (OSS) pentru prosumatori și comunitățile de energie, în baza cadrului legal existent prevăzut la articolul 18, alineatul (5) din OUG 163/2022;
- Alternativ, articolul 22, alineatul (5), litera g) ar trebui modificat în continuare pentru a impune înființarea unui birou național de coordonare (care să îndeplinească aceste atribuții în numele ANRE), responsabil de furnizarea de informații către cetățeni privind aspectele practice, cadrul juridic și schemele de stimulente aplicabile CER și CEC.

30. A se vedea [Sustainable Energy Authority of Ireland \(SEAI\)](#); și [Flemish Energy & Climate Agency \(VEKA\)](#).

Secțiunea 4: Reglementarea activităților comunităților de energie

Dincolo de prevederile legislative incluse în Ordonanța de urgență nr. 163/2022, modificată prin OUG 59/2025, implementarea efectivă a cadrului legislativ și adoptarea reglementărilor secundare de către ANRE vor fi decisive pentru a stabili în ce măsură cadrul juridic va permite dezvoltarea comunităților de energie. În special, sunt relevante viitoarele reglementări ANRE privind furnizarea către consumatorii finali, tranzacționarea pe piețele angro și cu amănuntul, precum și condițiile de utilizare a capacităților de stocare aparținând CER și CEC pentru furnizarea de servicii către operatorii de distribuție. Totuși, ghidarea ANRE poate fi consolidată în mod util prin revizuirile suplimentare ale cadrului legislativ.

Comunitățile de energie necesită un cadru de reglementare diferențiat

Modul în care sunt organizate comunitățile de energie, beneficiile lor suplimentare în raport cu alți actori de pe piață și provocările inerente cu care se confruntă în participarea la piață justifică recunoașterea acestora ca o categorie de actori „non-comerciali” sau ai economiei sociale, care necesită tratamente specifice la nivel de reglementare. În măsura în care comunitățile de energie integrează obiective non-comerciale, respectiv sociale (de exemplu, incluziunea și combaterea sărăciei energetice), precum și forme democratice, deschise și voluntare de proprietate, participare și guvernare, acestea se diferențiază de actorii tradiționali de pe piață.³¹ Ca atare, în absența unor motive obiective justificate, acestea ar trebui să fie supuse unor cerințe de reglementare naționale diferențiate, atunci când un astfel de tratament este necesar pentru asigurarea unui nivel echitabil de concurență.

Tratamentul reglementar diferențiat pentru comunitățile de energie își are fundamentul în principiul juridic al egalității din dreptul Uniunii Europene. În contextul pieței interne a energiei, potrivit Curții de Justiție a Uniunii

31. Roberts J (2019), „What Energy Communities Need from Regulation”, *European Energy Journal*, vol. 8, nr. 3/4, iulie 2019, p. 28.

Europene (CJUE), principiul egalității interzice „tratamentul diferit al unor situații comparabile și tratamentul identic al unor situații diferite, cu excepția cazului în care există motive obiective care să justifice acest lucru.”³² RED II promovează și solicită un tratament diferențiat al CER, pe baza beneficiilor și provocărilor specifice recunoscute în considerente.³³ Această abordare este susținută în mod concret la articolul 22, alineatul (4), prin mai multe dispoziții:

„(a) barierele de natură reglementară și administrativă nejustificate din calea comunităților de energie din surse regenerabile sunt eliminate;
(b) comunitățile de energie din surse regenerabile care furnizează energie sau prestează servicii de agregare ori alte servicii energetice comerciale sunt supuse dispozițiilor aplicabile acestor activități;
(d) comunitățile de energie din surse regenerabile sunt supuse unor proceduri echitabile, proporționale și transparente, inclusiv proceduri de înregistrare și autorizare;
(e) comunitățile de energie din surse regenerabile nu fac obiectul unui tratament discriminatoriu în ceea ce privește activitățile, drepturile și obligațiile lor.”

Aceste dispoziții trebuie interpretate împreună. În mod cumulativ, ele susțin și, într-adevăr, impun adaptarea cadrului de reglementare existent la specificul comunităților de energie.

Diferite abordări ale reglementării comunităților de energie în state UE

Statele membre au adoptat abordări diferite în ceea ce privește adaptarea cadrului de reglementare la comunitățile de energie. Unele state membre au ajustat în mod direct reglementările aplicabile acestora. De exemplu, Regiunea Capitalei Bruxelles din Belgia a instituit un regim special simplificat de licențiere a furnizorilor, menit să faciliteze trecerea comunităților de energie dincolo de simpla partajare a energiei și să permită furnizarea de energie electrică nepartajată către propriii membri.

32. A se vedea VEMW și alții (Cauza C-17/03) [2005]; Citiworks AG (Cauza C-439/06) [2006]; și Paint Graphos Soc. coop. arl. (cauzele conexe C-78/08 până la C-80/08) [2011].

33. Considerentul 71 din RED II și considerentul 46 din IEMD recunosc provocările cu care se confruntă, respectiv, CER și CEC, în timp ce considerentul 70 din RED II și considerentul 43 din IEMD recunosc beneficiile suplimentare pe care CER și CEC le aduc tranziției energetice a Europei.

Alte state membre prevăd excepții explicite pentru comunitățile de energie în ceea ce privește anumite obligații de reglementare. În Țările de Jos, comunitățile de energie nu au nevoie de licență de furnizare a energiei dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- Comunitatea nu furnizează anual mai multă energie decât injectează în rețea;
- Membrii comunității au racorduri de mică putere ($\leq 3 \times 80$ A);
- Comunitatea are cel mult 500 de membri;
- Nu există furnizare de energie către persoane din afara comunității, care nu sunt membrii.

Polonia a implementat excepții care permit cooperativelor energetice să furnizeze membrilor energia produsă din surse regenerabile proprii fără a fi necesară deținerea unei licențe de furnizare, în timp ce în Slovacia și Grecia comunitățile de energie sunt exceptate de la obligația de a deține o licență (de exemplu, de construcție și/sau de activitate economică) pentru a deveni producători de energie regenerabilă.

Excepțiile pot fi aplicate și într-un sens mai larg, dincolo de activitățile de furnizare. Austria, Polonia și Lituania exceptă, de asemenea, partajarea energiei în cadrul comunităților de energie de la responsabilitatea de echilibrare, atribuind această responsabilitate furnizorului rezidual. Alte state membre prevăd excepții de la licențiere pentru instalații de dimensiuni reduse, inclusiv în afara cadrului comunităților de energie. Mai multe state membre au utilizat marja de discreție pentru a excepta instalațiile de producere a energiei din surse regenerabile cu o capacitate instalată sub 200 kW de la responsabilitatea de echilibrare, în conformitate cu articolul 5, alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/943 (Regulamentul revizuit privind piața internă a energiei electrice). În Slovacia, pentru instalații solare și eoliene de până la 5 MW, precum și pentru capacități de stocare de până la 10 MW, nu este necesară o autorizație de construcție. În plus, nu este necesară o licență de activitate economică pentru producerea și stocarea a până la 1 MW de energie electrică din surse regenerabile. Aceste facilități sunt corelate cu o derogare de la responsabilitatea de echilibrare, în cadrul căreia o entitate de „clearing” sau un cumpărător de energie desemnat de Ministerul Economiei este obligat să achiziționeze energia electrică în schimbul unui echivalent al unui tarif fix de tip „feed-in”. Acest mecanism este similar cu o altă schemă de sprijin din Austria, unde comunitățile de energie au acces la scheme de sprijin fără a fi necesară participarea la proceduri competitive

de licitație. Comunitățile de energie pot fi remunerate printr-o primă de tip „feed-in” pentru până la 50% din producția excedentară care nu este partajată între comunitate și membrii săi. Un astfel de mecanism este important deoarece permite vânzarea surplusului de producție fără ca energia comunitară să fie nevoită să obțină licențe suplimentare sau să suporte obligații de echilibrare.

Mai multe state membre au adaptat, de asemenea, procedurile de racordare la rețea astfel încât comunitățile de energie să își poată conecta proiectele fără a concura direct cu actori de piață mai mari și mai profesionalizați. În Irlanda, în cadrul Schemei de Sprijin pentru Energie Regenerabilă (RESS), CER și alte proiecte mici de tip prosumator beneficiază de o listă de așteptare separată pentru racordarea la rețea și nu au obligația de a deține autorizație de urbanism pentru a depune cererea de racordare. În Lituania, guvernul a rezervat 2 GW de capacitate de producție pentru comunitățile de energie și prosumatori individuali în cadrul procesului de racordare la rețea. În Țările de Jos, un nou cadru de prioritizare și un cod de rețea permit acordarea de prioritate proiectelor care urmăresc nevoi sau obiective sociale de bază, categorie în care pot fi incluse și proiectele comunităților de energie.

Cum se aliniază OUG 59/2025 cu cadrul UE?

În prezent, în mare parte, comunitățile de energie sunt supuse în România aceluiași reglementări ca ceilalți actori de pe piața energiei. Ordinul ANRE 6/2025 reduce unele cerințe aplicabile furnizorilor în ceea ce privește comunitățile de energie, în special prin exceptarea acestora de la obligația de a dovedi resurse financiare de 200.000 de euro și prin reducerea numărului minim de angajați la unul singur. Totuși, aceste facilități vizează în principal furnizorii deja licențiați, care sunt în general actori relativ profesionalizați.

Articolul 22⁵, alineatul (13) din OUG 59/2025 prevede, de asemenea, unele excepții limitate de la obligația de deținere a unei licențe de furnizare pentru activități de comercializare în interiorul sau în afara unei CEC sau CER. Acestea includ:

- Membrii unei comunități de energie alimentați printr-o linie directă din unitățile de producție ale comunității;

- Condominiile (asociațiile de proprietari), în care producția este destinată în proporție de 100% autoconsumului;
- Comunitățile de energie organizate sub formă de ONG-uri, asociații și fundații fără scop lucrativ, precum și asociații și fundații care au dobândit statut de utilitate publică.

Aceste excepții sunt însă destul de restrânse și vor expune în continuare majoritatea comunităților de energie unor reglementări complexe, chiar și în situațiile în care acestea urmăresc doar partajarea energiei. Mai mult, proiectul de Ordin al ANRE elaborat în temeiul articolului 22^{6,34} alineatul (1) nu prevede alte derogări sau simplificări suplimentare de la regimul aplicabil furnizării. Dimpotrivă, potrivit articolului 7, alineatul (2) din proiectul de ordin, chiar și în situațiile în care o comunitate este exceptată de la obligația de licențiere, aceasta trebuie să respecte în continuare prevederile Regulamentului privind acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice emis de ANRE.

În plus, proiectul de ordin prevede obligația comunităților de energie de a respecta regulile, procedurile și convențiile aplicabile piețelor relevante, ceea ce sugerează că nu este avut în vedere un tratament diferențiat (prin excepții, simplificări sau aplicare adaptată). De exemplu, articolele 8 și 9 din proiectul de ordin impun responsabilități de echilibrare comunităților de energie, fără a include excepții pentru partajarea internă a producției între membri.

Recomandări

În primul rând, ar trebui aduse modificări OUG 59/2025 pentru a introduce un cadru care să permită exceptarea și simplificarea reglementărilor aplicabile activităților desfășurate de CER și CEC, inclusiv prin:

- Modificarea articolului 22, alineatul (5), litera b) astfel încât ANRE să aibă competența, în contextul evaluării potențialului

34. A se vedea ANRE, *Proiect de ordin pentru aprobarea Regulilor privind participarea unei comunități de energie din surse regenerabile sau unei comunități de energie a cetățenilor la piețele angro de energie electrică și pentru aprobarea condițiilor utilizării capacităților de stocare aparținând unei comunități de energie din surse regenerabile sau unei comunități de energie a cetățenilor și/sau cele aparținând membrilor acestora în vederea furnizării de servicii către operatorii de rețea*, pus în consultare publică la [20 februarie 2026](#).

și barierelor pentru dezvoltarea CER (care demonstrează un scop non-comercial concret prin actele constitutive),³⁵ de a acorda acestor comunități un tratament diferențiat în aplicarea regulilor, procedurilor și convențiilor aplicabile activităților licențiate, în special în ceea ce privește producția de energie din surse regenerabile (de exemplu, instalare, construcție, racordare la rețea, constituirea garanțiilor), partajarea internă a producției și furnizarea externă de către comunitate;

- Clarificarea faptului că CER și CEC (precum și alte inițiative de partajare a energiei care nu sunt organizate ca o comunitate de energie) sunt exceptate de la responsabilitatea de echilibrare pentru partajarea internă a energiei electrice din surse regenerabile, cel puțin până la un prag de 200 kW capacitate instalată.

În al doilea rând, în conformitate cu cele de mai sus, ANRE ar trebui să revizuiască și actualul proiect de ordin privind regulile de participare a unei comunități de energie din surse regenerabile sau a unei comunități de energie a cetățenilor pe piețele angro de energie electrică, precum și condițiile de utilizare a capacităților de stocare deținute de acestea sau de membrii lor pentru furnizarea de servicii operatorilor de rețea, în vederea simplificării anumitor cerințe aplicabile CER și CEC. Totodată, ordinele existente privind furnizarea ar trebui revizuite cu scopul de a simplifica suplimentar aceste reglementări, în vederea facilitării accesului pe piață al comunităților de energie.

În al treilea rând, în linie cu recomandarea din Secțiunea 3.1 (de mai sus) privind necesitatea unui regim de sprijin dedicat pentru CER și CEC, ar trebui introdus un nou alineat după alineatul (11) al articolului 4, prin care să se mandateze ministerul de resort să elaboreze o schemă de sprijin care să prevadă un mecanism simplu de remunerare directă a producției excedentare, fără a aduce atingere principiului de prioritizare stabilit la articolul 22⁵. Aceasta ar permite remunerarea fără asumarea responsabilității de echilibrare, asigurând totodată prioritizarea autoconsumului și a stocării în cadrul inițiativelor.

35. În temeiul articolului 22, alineatul (3) din Ordonanța de urgență nr. 163/2022.

GREENPEACE

Greenpeace este o organizație internațională independentă, prezentă în peste 55 de țări din întreaga lume, care acționează pentru a schimba atitudini și comportamente, pentru a proteja și conserva mediul înconjurător și pentru a promova pacea.

Pentru a ne păstra independența, nu acceptăm fonduri de la guverne, corporații sau partide politice. Ne bazăm exclusiv pe generozitatea persoanelor fizice și a fundațiilor private care împărtășesc valorile noastre.